KUNGL. MUSIKALISKA AKADEMIENS BIBLIOTEK • STOCKHOLM •

Kt. B. Ej hemlån! Sp/Sv. Sv. pånt. L. 1 r. pfte
Noter rar 424

1. Till Laura.

2. Den ensamna Makan. 3. Tanke och Känsla.

TRE SÅNGER

vid

Piano

af

HANNA BROOMAN

№ 200. Stockholm B: 32 sk B^co

ABR. HIRSCH

med förlags rättighet

+1934/256.

Till Laura.

(under en sjukdom)

Ord af Vitalis

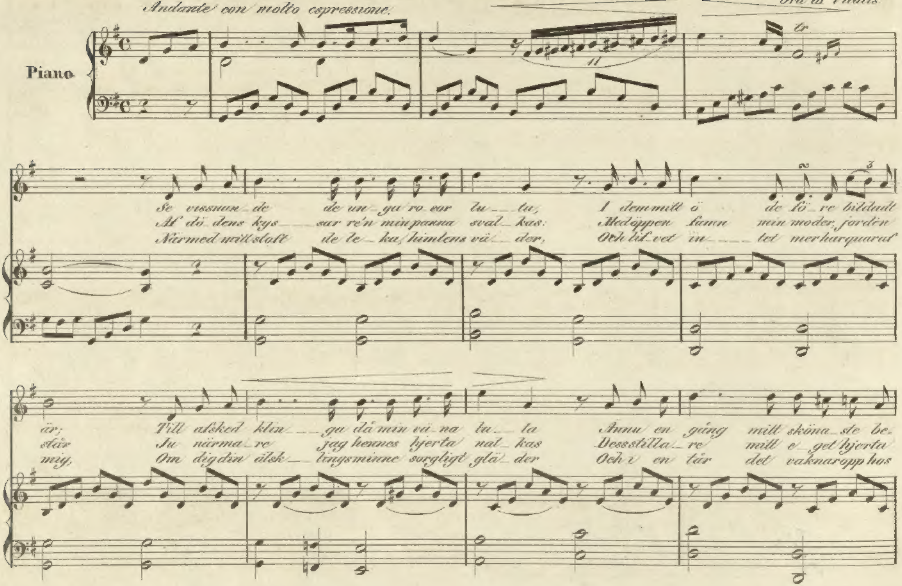

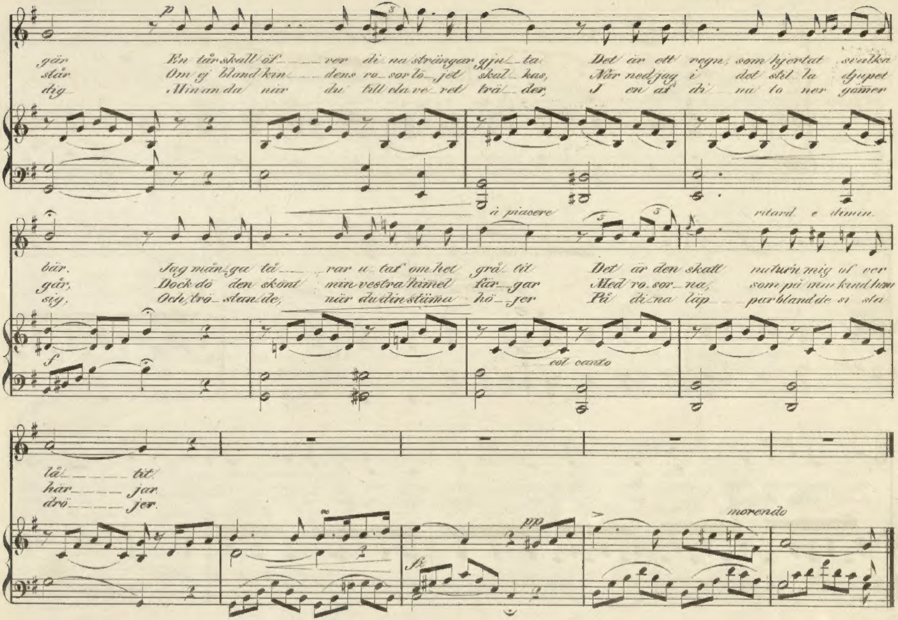
p
går En tår skall öf___ver di_na strängar gju_ta Det är ett regn som hjertat svalka
står Om ej bland kin___dens ro_sor lö_jet skal_kas, När ned jag i det stil_la djupet
dig Min an_da när du till ela_ve_ret trä_der, J en af di_na to_ner gömer
à piacere
ritard. e dimin.
bär. Jag mån_ga tå___rar u_taf om het grå_tit Det är den skatt naturn mig of_ver
går, Dock dö den skönt min vestra himel fär_gar Med ro_sor_na, som på min kind han
sig, Och trö_stan_de, när du din stämma hö_jer På di_na läp_par bland de si_sta
f
col canto
lå___tit.
här___jar.
drö___jer.
pp
sf
morendo

Den ensamna Makan.

Andante

Ord af Grafström

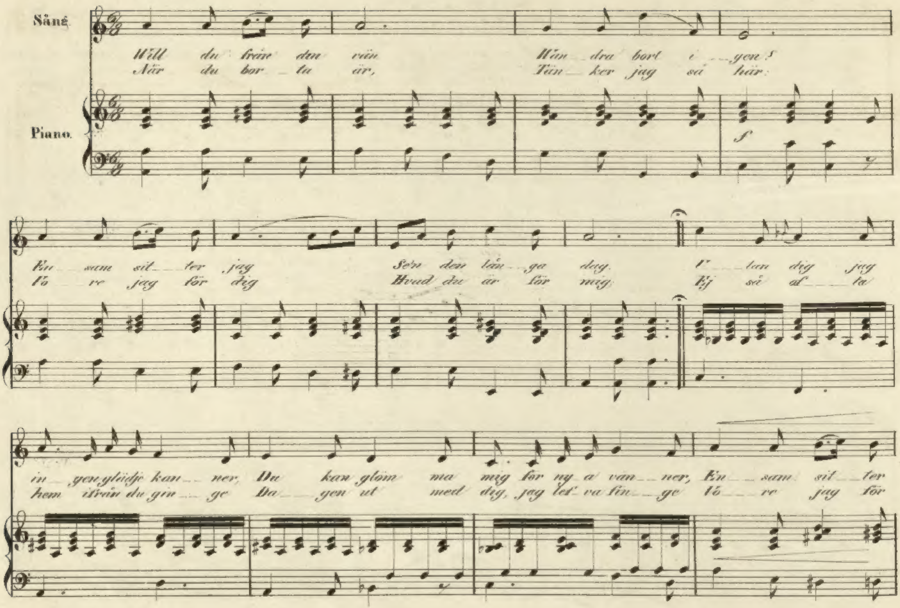

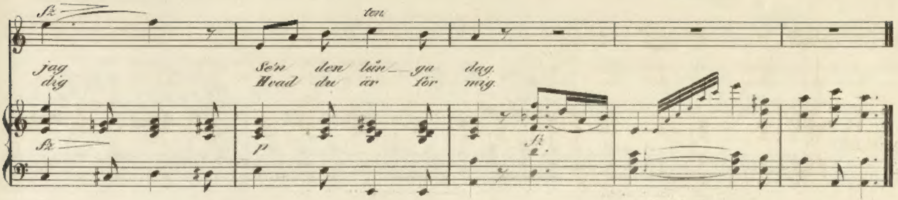

3

Gud som tanken ser
Känner hur jag ber
Att din kärlek hel
Blifva må min del,
Dyra make! Säg mig, lär mig bara
För ditt hjerta, hur jag nog skall vara.
Att din kärlek hel
Blifva må min del

4

Intet offer mig
Faller tungt för dig
Mödan blir mig skön
Då du är dess lön
Lätt och ljuft, min dag med dig bortilar
All min sällhet i din ömhet hvilar.
Mödan blir mig skön
Då du är dess lön.

5

Dröj då än en gång
Vid min suck min sång
Känn hur frid och ro
I vår hydda bo
Hvad af nöje du derute finner
Intet opp mot hemmets fröjder hinner.
Känn hur frid och ro
I vår hydda bo

6

För den dag som gryr
För den qväll som flyr,
Kan du fordra mer
Än hvad kärlek ger?
På min graf du läsa skall de orden:
"Ingen älskat dig, som jag på jorden"!
Kan du fordra mer
Än hvad kärlek ger?

Tanke och Känsla.

Ord af Stagnelius.

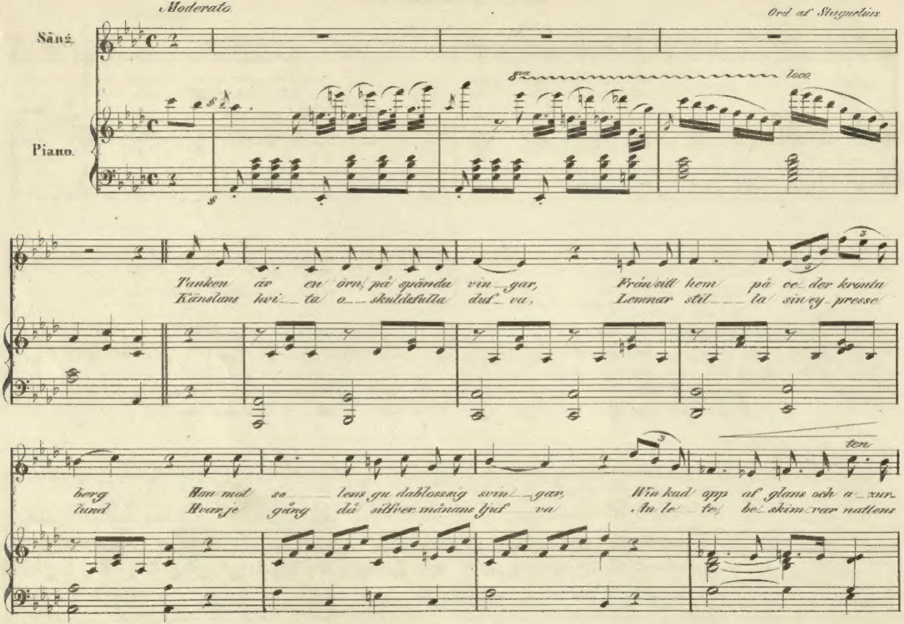

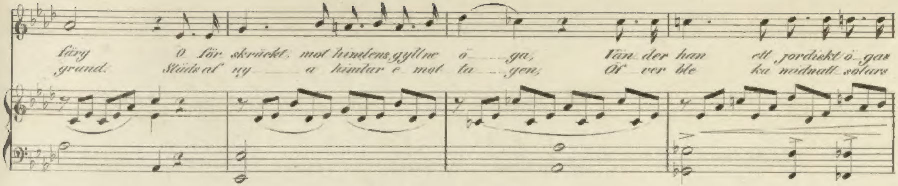

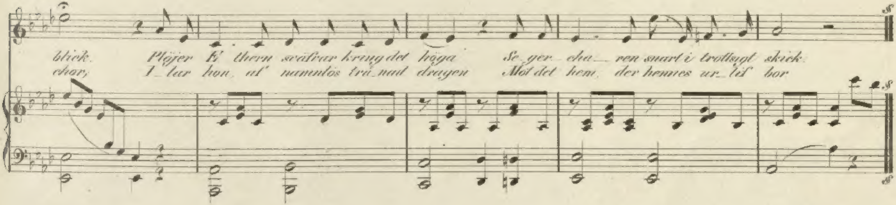

3.

Fjerran bortom gränsorna för tingen,
Bortom rymdens tempelhvalf hon far;
Hvilar s'en bland fridens palmer vingen
Skådar hänryckt, alla väsens far.
Mörkrets suckar bringar hon till ljuset,
Tröstens svar, hon för till qvalens strand
Och emellan himlarne och gruset
Knyter hon ett mystiskt rosenband.

4.

Månn' o! Jätte, Gudars borg du hinner
Om på berg du stapplar berg:s o Nej!
Tankens flygt i all sin spänning hinner
Öfver Demiurgens molnverd ej.
Känslan, ensam till den sanna höjden
Lyfter oss vid englaharpors ljud,
Känslan ensam ger den sanna fröjden
Känslan blott, förenar oss med Gud.